

El Girona torna al Ciutat de València set anys després

El conjunt gironí no visitava el Llevant d'ençà del 2-2 del gener del 2019 en què van marcar Portu i Aleix Garcia

Des de llavors, no han tornat a coincidir ni a Primera ni a Segona A fins aquesta temporada

El Girona torna demà al Ciutat de València set anys, dos mesos i un dia després de la darrera vegada. Aquell dia, els gironins es van avançar dues vegades al marcador gràcies a Portu (0-1, m.30) i Aleix Garcia (1-2, m.71), però un gol a les acaballes de Coke va salvar un punt pel Llevant i va evitar la victòria dels d'Eusebio Sacristán. Tot i jugar amb superioritat numèrica més de vint minuts gràcies a l'expulsió de Coke, el punt es veia prou positiu (2-2). Era el penúltim partit d'una primera volta que els gironins tancarien a només dos punts de les places europees i amb set d'avantatge respecte al descens. Tot era il·lusió a Montilivi per a una afició que vivia tot just la segona temporada a Primera Divisió i que somiava, ingènuament, arribar a l'Europa League. Una segona volta esgarrifosa amb catorze derrotes, un empat i tan sols quatre victòries (13 punts) va condemnar l'equip al descens. Curiosament, l'enterrament de les opcions, reals, de salvació va ser a Montilivi en un 1-2 letal davant el Llevant que deixava la darrera jornada a Vitòria com un tràmit en què ni els més optimistes somiaven en una carambola impossible. D'ençà d'aquell dia, el Girona no ha tornat a visitar el Nou Estadi valencià. Les circumstàncies han fet que mentre el Girona ha estat a Segona, el Llevant era a Primera i que quan els gironins van tornar a la màxima categoria el juny del 2022, els granotes en van baixar. Sis temporades, doncs, sense veure's les cares més enllà de l'infaust 0-4 de la primera volta a Montilivi en què Witsel (m.30) i Vitor Reis (m.46) van ser expulsats i no hi va haver partit. Del darrer duel a València, el gener del 2019, Portu i Stuani són els únics supervivents a la plantilla del Girona. Cap dels dos, tanmateix, hi serà demà per lesió. Per part local, l'únic que continua a l'equip és el veterà José Luis Morales. Les visites del Girona al Nou Estadi a Primera Divisió es compten doncs amb un parell de dits. L'empat d'aquell dia i la victòria del curs anterior amb Pablo Machín a la banqueta. Llavors, els gols de Borja García i Stuani van certificar el triomf gironí malgrat la diana final de penal d'Únal (1-2). Així doncs, el balanç a Primera és ben positiu pels gironins. Tanmateix, si ampliem el focus a Segona A i Segona B, la cosa ja s'enterboleix. El Girona només hi ha guanyat un altre cop al feu llevantinista i va ser l'any 1941 a Segona (1-2), a banda d'un 0-1 (Martín Abad) a la Copa el 1979 per signar un expedient global de tres victòries, cinc empats i nou derrotes en disset visites. Aixafaguitarres el 1994. Algun dels darrers duels més recordats de l'època moderna a la categoria de plata són l'1-1 del curs del retorn (2008-09) en què Chechu Flores, al tram final, va fer el gol de l'empat o un 3-2 en què el Llevant va remuntar dos cops els gols de Kiko Ratón i Tortolero. Menció especial per a un Llevant-Girona de Segona B, del curs 1994-95. Aquell 4 de desembre del 1994, el Llevant tenia l'oportunitat de batre un rècord històric estatal de victòries consecutives en un inici de Lliga. N'encadenaven tretze i veien la visita del Girona, penúltim i ja força despenjat, com una gran oportunitat per fer història al futbol espanyol. Trenta mil persones es van aplegar al, llavors, Nou Estadi. Nan Ribera va començar a fer la guitza amb l'1-1 i ja amb 2-1 pels valencians, l'uruguaià Fernando Barboza es va treure la màniga un golarro des de fora l'àrea per fer el 2-2 definitiu i glaçar l'estadi.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/03/06/girona-torna-ciutat-valencia-set-127604679.html>